Nr. 10 | Toruń, dnia 6. marca 1929 r. | Rok III.

SIŁA I ZDROWIE

Dodatek tygodniowy „Słowa Pomorskiego“

Wychowanie fiz. w Polsce w porównaniu z zagranicą.

3

Sport w Danji.

Kto jest cośkolwiek obeznany z dziejami wychowania fizycznego ten wie, że w Danji, gdzie powstał pierwszy na świecie „Wojskowy Instytut Gimnastyczny“, założony przez Nachtegala, obecnie wychowanie fizyczne stoi na wysokim poziomie. Jeżeli chodzi o nowsze prądy i ewolucje w gimnastyce, to Danja pod tym względem przewyższa nawet swoich nauczycieli — Szwedów, którzy — jak już o tem wspominałem — trzymają się do dziś dnia swego „skostniałego“ systemu Linga. Ten stosunkowo maleńki kraik promieniuje dziś na cały świat przez świetnie zorganizowane uczelnie wychowania fizycznego, któremi kierują ludzie światowej sławy, jak prof. Linhard (katedra wych. fizyczn. przy wydziale matematyczno-przyrodniczym uniwersytetu w Kopenhadze) oraz K. A. Knudsen, naczelny inspektor wychowania fizycznego oraz kierownik Państwowego Instytutu Gimnastycznego o kursach rocznych. Nie brak tu też gimnastycznej szkoły wojskowej o kursach dwuletnich. Oprócz tego są jeszcze dwa ogniska kultury cielesnej, które promieniują nie tylgo w kraju ale i zagranicą. Pierwsze z nich — to „szkoła dla przodowników duńskich towarzystw gimnastycznych“, Nielsa Bukha w Ollerup. Drugiem najświeższem ogniskiem dla dziewcząt jest szkoła gimnastyczna p. Bertram w Kopenhadze. Dobrze utrzymane szosy w Danji sprzyjają rozwojowi kolarstwa. Należałoby przytem nadmienić, że kolarstwo obrało sobie właściwy kierunek. Rower przyjął się tutaj jako najpraktyczniejszy i najtańszy środek lokomocji. Na rowerach uczniowie śpieszą do szkoły, urzędnicy do biura, robotnicy do pracy, gosposie na targ, sportowcy na wycieczki zamiejskie i na boiska sportowe. Cykliści korzystają ze specjalnych ułatwień, jak np. tory kolarskie przy szosach, oraz stojaki i schronienia przed fabrykami, budynkami szkolnemi, parkami, restauracjami i t. p. urządzone przez zarząd miasta i inicjatywę prywatną. Rzecz godna naśladowania w Polsce! Pomyślmy o podobnych udogodnieniach, zamiast zakładać tory wyścigowe.

Na szczególną uwagę zasługuje wielki „park sportowy“ (Idraetspark) w Kopenhadze, obejmujący wspaniałe boiska dla biedniejszych klubów, szatnie, natryski, sale gimnastyczne, szermiercze, do boksu, tenisa etc. Całe życie sportowe Kopenhagi koncentruje się w tym parku, obejmującym przestrzeń 10 hektarów ziemi. Godny naśladowania jest dobrze rozwinięty w Danji nadzór lekarski nad sportem. — Wszystkie szkoły, oraz kluby sportowe angażują na stałe lekarzy sportowych, a w ostatnich czasach rozważają nad wprowadzeniem przymusu badań lekarskich dla wszystkich sportowców. Jest to rzecz bardzo ważna i nawiasem w tem miejscu już nadmienię, że na podstawie prac komisji lekarskiej Rady Naukowej Wychowania Fizycznego, z dniem 22-go maja 1928 r., Państwowy Urząd W. F. i P. W. w Polsce wprowadził w życie również badania lekarskie we wszystkich gałęziach ćwiczeń cielesnych i sportów. Nasza literatura sportowa wzbogaciła się w cenny podręcznik dr. Władysława Dybowskiego, p. t. „Badania zdolności fizycznej dla celów wychowania fizycznego i sportu“ (wydaw. im. Ossolińskich — Lwów 1928 r.)

Jeżeli chodzi o organizację wychowania fizycznego w szkolnictwie duńskiem — to Danja, jako kraik terytorjalnie nieduży, sprawę tę postawił najlepiej ze wszystkich państw. Już w ubiegłym roku obchodzono w Danji bardzo uroczyście 100-ną rocznicę wprowadzenia gimnastyki, jako przedmiotu obowiązkowego do progr. szkolnych. Dzisiaj ćwiczenia fizyczne są obowiązkowym przedmiotem dla wszystkich szkół. We wszystkich szkołach ćwiczenia odbywają się 2—3 razy tygodniowo, oprócz seminarjów nauczycielskich, gdzie przeznacza się 4—7 godzin tygodniowo ćwiczeń fizyczn. dla każdego kursu. W razie niepogody każdy nauczyciel jest zobowiązany prowadzić przynajmniej 20-minutowe ćwiczenia w sali szkolnej według specjalnego wzoru. Celem zapoznania ogółu nauczycielstwa z tą odmianą gimnastyki szkolnej, władze szkolne urządzają od czasu do czasu specjalne kursy dokształcające dla nauczycielstwa. W szkolnictwie duńskiem przyjęła się gimnastyka metodyczna Lingów. W ostatnich latach metoda ta uległa pewnym ewolucjom, dzięki finlandzkiej reformatorce gimnastyki żeńskiej p. Elli Bjorksten, oraz okrzyczanej już nawet i u nas metodzie Duńczyka Nielsa Bukha. W sezonie letnim zasadniczo młodzież uczy się pływania, uprawia gry i sporty. Lekka atletyka stoi w szkołach duńskich stosunkowo na niskim poziomie, chociaż obecnie staje się coraz więcej popularną. Pływanie jest we wszystkich szkołach obowiązkowe. Młodzież męska gra w piłkę nożną, piłkę ręczną, tenisa, hokeja. Dziewczęta grają najchętniej w tennisa, piłkę ręczną, a największe powodzenie u chłopców i dziewcząt ma palant fiński. Prawie wszystkie szkoły średnie mają dobrze urządzone sale gimnastyczne, a te które nie mają sali gimnastycznej, są pozbawione praw publiczności. — Większość szkół powszechnych ma sale gimnastyczne, a każda szkoła posiada boisko podręczne wielkości 400—600 m². Rzecz ciekawa, że boisko takie nazywa się „boisko gimnastyczne“, a nie sportowe. Już wygląd przemawia za nazwą boiska, ponieważ ustawione są na niem tramy, drabinki szwedzkie, kozły, konie, skrzynie, a przy nowszych szkołach można spotkać na boisku bieżnie, rzutnie i skocznie. Widzimy więc, że Duńczycy przywiązują wielką wagę do ćwiczeń gimnastycznych, nawet z uszczupleniem

innych działu wychowania fizycznego. Szkoły wiejskie również są zaopatrzone w boiska do ćwiczeń, ponieważ spotyka się tam tak dobroczynnych i uświadomionych obywateli, którzy oddają na ten cel kawałek swojej własnej łąki. Oby u nas znalazły się tak ofiarne jednostki, to poziom wychowania fizycznego w szkołach wiejskich podniósłby się prędzej! Jeżeli gmina troszczy się o to, ażeby krowy, owce etc. miały swoje pastwisko, mogą również pomyśleć o boisku dla swoich dzieci. Zdania te weźmy narazie w nawias i wróćmy do tematu.

Wielki nacisk kładzie się w Danji na wychowanie fizyczne w seminarjach nauczycielskich. Każdy kandydat nauczycielski musi się poddać egzaminowi teoretycznie i praktycznie z gimnastyki, gier i zabaw, pływania i tych gałęzi sportu, które można zastosować w szkolnictwie powszechnem. Oprócz tego rok rocznie minimum 400 nauczycieli odświeża swoje wiadomości z działu wych. fizycznego na 3—4 tygodniowych kursach wakacyjnych. Bardzo dobrze jest postawiona sprawa inspekcji wychow. fizycznego. Przy Ministerstwie Oświaty jest inspektor i wiceinspektor wychow. fizycznego, oraz 22 inspektorów, pracujących na prowincji, w tem pięć sił żeńskich. Oprócz tego istnieją w Danji tzw. komisje szkolne, które sprawują nadzór nad wychow. fizycznem. Na czele takiej komisji, której podlega 40—70 szkół stoi ksiądz proboszcz. Od roku 1920 wprowadzono w Danji we wszystkich szkołach przymusowe egzaminy roczne i końcowe z wychow. fizycznego. Zarządzenie to ogromnie podniosło znaczenie ćwiczeń cielesnych w programie szkolnym. Egzamin taki odbywa się w ten sposób, że na ostatnie 3 tygodnie roku szkolnego przydziela się do danej szkoły około 70 nauczycieli gimnastyki, którzy otrzymują do egzaminowania małe oddziały (po 10 uczniów). Rezultaty takich inspekcyj i egzaminów są wspaniałe, ponieważ nie tylko uczniowie ale i rodzice interesują się więcej wychowaniem fizycznem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

J. Fijsak.

Wszechsłowiański zlot sokolstwa.

W dniach 29 i 30 czerwca, oraz 1 lipca zjadą się w Poznaniu reprezentanci 25 narodowości, które bądź za pośrednictwem specjalnych delegacyj, bądź też czynnie, zatem wystawiając drużyny ćwiczebne — wezmą udział w potężnej manifestacji sokolej, jaką będzie niewątpliwie VII Zlot Wszechsłowiański. Chodzi zatem, aby w oczach dosłownie całego świata zaprezentować się najdodatniej, aby wykazać maksymum sprawności we wszystkich dziedzinach. Toć przecież wieści o Zlocie dotrą wszędzie, do najdalszych okolic, gdzie tylko rozlega się polska mowa i polskie serca biją — niech zatem te wieści będą radosne, pełne uznania dla organizacyjnego wysiłku sokolich zastępów Rzeczypospolitej krzepiąc serca rodaków, zyskując poważanie obcych.

Obok strony organizacyjnej bardzo poważne znaczenie posiada również sprawa wyćwiczenia polskich zastępów, by swem zgraniem przy masowych popisach zrobili jak najlepsze wrażenie. O tem myślą już oddawna władze sokole i pracują niestrudzenie, by wywiązać się bez zarzutu ze swego zadania. Więc w roku ubiegłym na zlotach okręgowych odbył się pierwszy przegląd rozpisanych od dłuższego czasu specjalnych ćwiczeń. Przegląd ten wypadł dobrze, a dalsze ciągłe lustracje, przeprowadzane przez Naczelnictwo Związkowe usuwają drobne niedociągnięcia tak, że na zlocie gdy stanie na boisku w karnym ordynku ponad 3 tysiące druhów i druhen — wszyscy stworzą imponującą zgraniem oraz jednolitością ruchów potężną całość.

Obok pokazów gimnastycznych przewidziane są różne zawody, dzięki czemu program nabierze tak bardzo pożądanej rozmaitości, a zarazem atrakcyjności, jaką zawsze wytwarza dla widzów i uczestników rywalizacja. Zatem przewiduje się szereg ciekawych konkurencyj lekkoatletycznych, zawody kolarskie, strzelanie, różnorodne gry ruchowe i t. d. — przyczem zwycięzcy otrzymają cenne nagrody, które będą dla każdego bardzo miłą pamiątką. Ponieważ do współzawodnictwa stanie szereg pierwszorzędnych sił nie tylko polskich, lecz również zagranicznych — zatem wszystkich czekają podczas Zlotu nielada emocje w najszlachetniejszem tego słowa znaczeniu.

Z życia Hallerczyków.

Co robią „Błękitni".

Długa tegoroczna zima, z jednej strony wstrzymując ćwiczenia lekkoatletyczne, jak i inne, uprawiane pod gołem niebem, to z drugiej strony umożliwia utrwalanie tego, co można nabyć pod osłoną dachu w hali gimnastycznej. Toteż Drużyna Błękitna wykorzystują czas ten w ramach u siebie możliwych. Zastosowane w pewnych drużynach ćwiczenia szermiercze, pozwalają twierdzić, że w tej dziedzinie sportu da się wykrzesać iskierkę zrozumienia dla tego pięknego sportu.

Pobieżnie choćby patrząc na pracę „Błękitnych" w okresie zimowym, nie można ominąć zainteresowania się młodzieży sceną amatorską. Do niedawna cieszyło się popularnością kilka zaledwie kółek przy drużynach, gdy tymczasem jak wykazuje statystyka, jakgdyby w wyścigu, każda drużyna podjęła się stworzyć własne kółko amatorskie. Jest to bardzo pocieszający objaw. I tak wyliczać możnaby było długo i szeroko. Jednem słowem „Błękitniacy" nie omieszkają czas zimowy wykorzystać w miarę możności, pozastając w siły na duchu i na ciele, by stanąć w walkach o chlubne mistrzostwa, które czekają ich w niedalekiej przyszłości.

Wypada jeszcze podać do wiadomości pewne szczegóły z rozkazu komendanta Chor. Pom. Jak wiadomo Drużyny Błękitne wystawiać będą na Powszechnej Wystawie Krajowej we własnem stoisku, prace swej samotwórczości w pierwszem 10-leciu, wobec tego zarządza się by „Drużyny Błękitne" przygotowały przedewszystkiem następujące eksponaty: 1) Wykresy graficzne przedstawiające dane statystyczne dotyczące poszczególnych Drużyn Błękitnych. 2) Ważniejsze fotografje zbiorowe z życia organizacyjnego oraz wychowania fizycznego i sportu. 3) Ważniejsze nagrody, dyplomy itp. odznaczenia drużyn Błękitnych. 4) Prace ręczne członków drużyn Błękitnych. 5) Przedmioty pamiątkowe o specjalnej rzeczowej lub artystycznej wartości. 6) Historję poszczególnych Drużyn Błękitnych którą opracują komendanci względnie sekretarze celem wydania broszury ogólnej historji. Termin nadesłania powyższych danych wyznacza się na 15. marca.

W związku z Powszechną Wystawą Krajową odbędzie się w dniach 26., 27. i 28. lipca Zlot Drużyn Błękitnych, połączony z Wszechpolskim Zjazdem Hallerczyków. Podczas zlotu odbywać się będą za-

wody sportowe Drużyn Błękitnych o mistrzostwo Związku, które są przewidziane na 28. lipca (niedziela).

W uzupełnieniu rozkazu nr. 9. podaje się do wiadomości, że w ostrem strzelaniu podczas Zjazdu Chor. Pom. w dniu 1. lipca ub. r. brały również udział Drużyny Błękitne. 1. miejsce zajęła Drużyna Błękitna Chełmno, 2-gie druż. Toruń, 3-cie druż. Grudziądz. Wobec powyższego zmienia się ogólna punktacja a mianowicie: Toruń 15 punktów 1. miejsce, Chełmno 9 p. 2. miejsce, Grudziądz 5 p. 3 miejsce.

Na zebraniu Zarządu Chorągwi odbytem w dniu 13 grudnia ub. r. zweryfikowano Konkurs Strzelecki Drużyn Błękitnych. Podaje się pierwsze 3 miejsca następująco: Nakło 3 zespoły, Toruń 1 zespół, Chełmno 5 zespołów. Kolejność miejsc następująca: 1. miejsce zajęła Drużyna Błękitna Toruń 236 punktów. Nagroda przechodnia na rok 1928/29 a dla zespołu żetony. 2. miejsce 1 zespół drużyny Błękitnej Chełmno 177 punktów. 3. miejsce 1 zespół drużyny Błękitnej Nakło 107 punktów.

Turniej hokejowy w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, która poza Toruniem największe okazuje zainteresowanie do hokeja zimowego godnie przyczyniła się do zakończenia sezonu hokejowego na Pomorzu, urządzając wielki turniej hokejowy z udziałem najlepszych drużyn Pomorza. Organizacja turnieju leżała w rękach znanego Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego, które z trudnego zadania przeprowadzenia całego turnieju w jednym dniu, wywiązało się bardzo sprawnie. W turnieju wzięły udział z Torunia TKS i Szk. Pchor. Art. i z Bydgoszczy BTW, Polonja i gimnazjum humanistyczne. Walczono o piękną nagrodę w postaci puharu ofiarowanego przez wydawnictwo „Dziennika Bydgoskiego".

Jak było do przewidzenia bezkonkurencyjną okazała się drużyna TKS-u, która wygrała łatwo wszystkie 3 spotkania bijąc kolejno gimnazjum 5:1, B. T. W. 9:0 i w finale Polonję aż 12:0. Drugie miejsce uzyskała Polonja zwyciężając S. P. A. 1:0, trzecie miejsce zajęła Szkoła Pchor. Art. pokonując po ciężkiej walce BTW 1:0, czwarte miejsce przypadło B. T. W. a ostatnie gimnazjastom.

Oto poszczególne spotkania:

Polonja — Szk. Pchor. Art. Toruń 1:0 (0:0, 0:0, 0:0, 1:0) Polonja mimo, że grała bez Ziółkowskiego okazała się drużyną równorzędną podchorążym. Obie drużyny walczą bardzo ambitnie, a bramkarze mają dużo okazji wykazania swych umiejętności, szczególnie pchor. Hnatyk ratuje kilkakrotnie swą drużynę od porażki. Trzy okresy gry nie przynoszą rezultatu i dopiero w dodatkowym okresie udaje się Labenzowi po objechaniu bramki strzelić zwycięską bramkę. Z Polonji najlepszy Labenz i Hubert oraz bramkarz Węglewski z wojskowych na wyróżnienie zasługuje Hnatyk w bramce Jarmułowicz w ataku i Kraiński w obronie. Zawody sędziował p. Gonczerzewicz.

T. K. S. — Gimn. Humanist. 5:1 (1:0, 2:0, 2:1). Gimnazjaści od samego początku stawiają niespodziewany opór, a liczne strzały wyłapuje pewnie bramkarz Drapała, który będąc zapasowym bramkarzem TKS-u wypożyczony został na ten mecz gimnazjastom, gdyż ich bramkarz się nie stawił. Jedyną bramkę w pierwszym okresie zdobywa Zębik, drugi okres wykazuje już większą przewagę TKS-u jednak dobra gra Drapały pozwala na uzyskanie tylko 2 bramek strzelonych przez Szczerbowskiego i Dubowskiego.

W trzecim okresie padają dalsze dwie bramki dla TKS-u zdobyte przez doskonale w tym dniu strzałowo usposobionego Dubowskiego I. Pod koniec zawodów uzyskuje Ziółkowski w zamieszaniu podbramkowem honorowy punkt dla gimnazjum. Bramkę tę bardzo wątpliwą uznaje sędzia Jankowski dopiero pod wpływem publiczności.

T. K. S. — B. T. W. 9:0 (4:0, 2:0, 3:0). Po dziesięciominutowym odpoczynku staje TKS do drugiej z rzędu rozgrywki z BTW. Mimo lekkiego zmęczenia TKS góruje bezapelacyjnie nad ambitnie broniącymi się wioślarzami. Obfitym plonem bramek dzielą się Dubowski I 4, Szczerbowski 3 i Gumowski 2. Sędziował objektywnie lecz za mało energicznie p. Płażalski.

Po południu odbyły się dwa ostateczne spotkania i to:

Szk. Pchor. Art. — B. T. W. 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). BTW nie ma szczęścia do wojskowych; dwa poprzednie spotkania wygrali podchorążowie, obecnie BTW chciało się zrewanżować. Ofiarna gra wioślarzy nie przyniosła jednak oczekiwanego rezultatu, wojskowi okazali się bezwzględnie lepszym zespołem i to we wszystkich linjach, Hnatyk w bramce nie pozwolił sobie strzelić ani jednej bramki broniąc kilka razy bardzo przytomnie, obrona wojskowych powstrzymywała wszystkie prawie ataki, a Kraiński swojemi przebojami i dalekiemi strzałami był zawsze groźny choć nie skuteczny. Najlepszym graczem wojskowych okazał się Jarmułowicz, jego liczne przeboje przyniosły wreszcie bramkę strzeloną w drugim okresie po solowej akcji i objechaniu bramki od tyłu. Z BTW wybija się Borysiak i Ormanowski, Gonczerzewicz w bramce za wiele upadał i za mało wykazał ruchliwości. Sędziował bardzo uważnie p. Stogowski.

Finał TKS — Polonja 12:0 (1:0, 7:0, 4:0). TKS pokazał, że o ile chce to może wysoko zwyciężać. Mimo, że to były trzecie zrzędu zawody i zmęczenie odczuwali wszyscy w kościach drużyna TKS-u zdobyła się na bardzo piękną i ambitną grę. Gra cały czas prowadzona była w szybkiem tempie, Polonja szczególnie w pierwszym okresie broni się z nadzwyczajną zaciętością i w tym okresie gra była zupełnie równorzędna. W drugim okresie Polonja już upada na siłach a TKS wzmaga tempo i zaczynają bramki padać jak z rogu obfitości, ten sam obraz przedstawia i trzeci okres podczas którego Polonja ogranicza się wyłącznie do murowania swej bramki. Najlepszym na boisku był Dubowski I, który sam strzelił aż 7 bramek, pozostałe bramki uzyskali Gumowski 2, Zębik 2 i Szczerbowski 1. Sędzia p. Jankowski okazał się bardzo miękkim i dopuścił do zbyt ostrej gry.

W turnieju tym na zawodach TKS—Gimnazjum został dość poważnie kontuzjowany kapitan drużyny TKS-u Szczerbowski (w nogę i w głowę).

Udział publiczności bardzo liczny, bez porównania większy niż w Toruniu.

Turniejem tym zakończył się prawdopodobnie tegoroczny sezon zimowy.

Obozy letnie P. W. Jak się dowiadujemy z miarodajnego źródła, ilość obozów letnich przysposobienia wojskowego zostanie w roku bieżącym znacznie powiększona. Dotychczas organizowano podobno obozy jedynie w niektórych okręgach korpuśnych (w

górach lub nad morzem przeważnie), teraz w każdym OK. zorganizowane zostaną obozy letnie p. w., przyczem przybywanie młodzieży na obozy odbywać się będzie nie przy pomocy pociągów, lecz urządzane będą marsze gwiaździste z poszczególnych miast.

Międzynarodowy kongres olimpijski w Polsce. Na ostatnqiem posiedzeniu zarządu ZZ., na którem obecni byli obaj delegaci do M. K. O. Lubomirski i Matuszewski, postanowiono zaprosić Międzynarodowy Komitet Olimpijski do odbycia dorocznej sesji w roku bieżącym w Polsce w czasie wystawy poznańskiej. — Kongres Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego wyznaczony był na kwiecień do Aleksandrji, ale wobec odwołania Igrzysk Afrykańskich, kongres ten nie dojdzie do skutku.

Los Angelos czy Los Angeles. Nazwa miasta Los Angeles coraz częściej będzie teraz powtarzaną ze względu na Igrzyska Olimpijskie w roku 1932. Zwracamy wobec tego uwagę, że powszechnie nazwę tę pisze się błędnie, mianowicie powinno się pisać Los Angeles, a nie Los Angelos, a wymawia się to „Las Endżels".

Kurs instruktorski w. f. Katolicki Związek Młodzieży Polskiej na diecezję chełmińską urządza w czasie od 3 do 17 kwietnia br. kurs instruktorski wychowania fizycznego z zakresu gimnastyki metodycznej, lekkiej i gier sportowych w Grudziądzu.

W kursie weźmie udział 150 uczestników ze środowisk wiejskich Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej z całego Pomorza.

BOKS.

Zawody bokserskie o mistrzostwo Torunia. Dn. 17-go marca 1929 r. odbędą się w „Strzelnicy" ulica Przedzamcze zawody bokserskie o mistrzostwo Torunia we wszystkich wagach.

Zgłoszenia przyjmuje sekretarjat W. K. S. „Gryf" Kadra 8. Baonu San. i firma Sport - Błoch, do dnia 11-go marca godz. 24-tej.

Mistrzostwa Polski w boksie. Katowice, 27. II. Zawody bokserskie o mistrzostwo Polski odbędą się definitywnie w dniach 6-go i 17-go kwietnia w Katowicach. Tytuły mistrzowskie w roku ubiegłym zdobyli: waga musza — Moczko, waga kogucia — Głon, waga piórkowa — Górny, waga lekka — Majchrzycki, waga półśrednia — Arski, waga średnia — Czerwień, waga półciężka — Gerbich, waga ciężka — Kupka.

PIŁKA NOŻNA.

Terminarz rozgrywek ligowych. Liga PZPN ustaliła terminy rozgrywek ligowych w pierwszej rundzie jak następuje:

17. III. Ruch-Polonia.

24. III. Warta—Turyści, ŁKS—Polonia, Legja—Ruch.

31. III. Wisła—Warszawianka.

7. IV. Garbarnia—Turyści, Ruch—Warta, Czarni-Cracovia, Warszawianka—Polonia, ŁKS—Wisła.

14. IV. Turyści—1 FC, Polonia—Garbarnia, Cracovia—Ruch, Pogoń—Legja, Warta—Warszawianka.

21. IV. Turyści—Polonia, 1 FC—Cracovia, Garbarnia—Ruch, Legja—ŁKS, Pogoń—Wisła.

28. IV. ŁKS—Ruch, Wisła—Legja, Pogoń—Garbarnia, Warszawianka—1 FC.

3. V. Turyści—Pogoń.

5. V. 1 FC—Warta, ŁKS—Pogoń, Legja—Cracovia, Czarni—Polonia, Garbarnia—Wisła.

9. V. Warszawianka—Turyści, Wisła—Czarni.

12. V. ŁKS—Garbarnia, Warta—Legja, Ruch—Warszawianka, Wisła—1-FC, Polonia—Cracovia.

19. V. Cracovia—Warta.

20. V. Garbarnia—Warta.

26. V. Legja—1-FC, ŁKS—Warszawianka, Wisła-Polonia, Pogoń—Czarni.

30. V. Garbarnia—Legja, Warszawianka—Pogoń, Czarni—Turyści.

2. VI. Turyści—Ruch, 1-FC—ŁKS, Polonia—Pogoń, Czarni—Warszawianka, Cracovia—Wisła.

9. VI. Warszawianka — Legja, Warta — Polonia, Cracovia—ŁKS, Pogoń—1-FC, Ruch—Czarni.

16. VI. ŁKS—Turyści, Warta—Wisła, 1-FC—Czarni, Legja—Polonia, Pogoń—Ruch, Garbarnia—Cracovia.

23. VI. Turyści—Legja, Warta—ŁKS, Czarni—Garbarnia, Polonia—1-FC, Cracovia—Pogoń.

29. VI. Ruch—Wisła, Czarni—Warta.

30. VI. Garbarnia—1-FC, Pogoń—Warta, Warszawianka—Cracovia.

7. VII. Ruch—1-FC, Legja—Czarni, Cracovia—Turyści.

14. VII. Warszawianka—Garbarnia, Wisła—Turyści, Czarni—ŁKS.

Strzeleckie mistrzostwa świata. Polscy strzelcy wezmą udział w strzeleckich mistrzostwach świata, które rozgerane zostaną w lecie roku bieżącego w Sztokholmie. Trening drużyny polskiej rozpocznie się w przyszłym miesiącu przy udziale około 70 zawodników w trzech ośrodkach (Lwów — Toruń — Warszawa). Następnie odbędą się zawody eliminacyjne, które zmniejszą znacznie liczbę kandydatów do reprezentacji.

Czasopisma sportowe.

„Wychowanie Fizyczne" miesięcznik poświęcony higjenie szkolnej, kształceniu cielesnemu w domu, armji i stowarzyszeniach, red. nacz. prof. uniw. E. Piasecki, Poznań 3, Chełmońskiego 20. Opuścił prasę nr. 3 roczn. X., który zaweira m. in. artykuły: prof. E. Piaseckiego: „Teorja wychowania fizycznego a dziedziny pokrewne". Doc. K. Stojanowskiego: „Przyczynek do analizy sprawności fizycznej". Dr. P. Klamrzyńskiego: „Sprawność fizyczna a budowa ciała".

Oceny książek. (Budowa terenów i urządzeń sportowych. Hokej na lodzie, Junosza - Dąbrowski, Wierchy). — Streszczenia (Kopczyński: Ustawy i rozporządzenia węgierskie). — Z towarzystw, instytucyj i zjazdów (Komisja lek. Międzyn. Zaw. Koła T. N. S. W.) — Z ruchu ćwiczebnego (Żeglarstwo w harcerstwie). — Notatki bibljograficzne. — Kronika. — Resumes.

Drukiem i nakładem Drukarni Toruńskiej T. A.
Za redakcję odpowiedzialny:
Wacław Madejski w Toruniu.